

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí konanom 25. apríla 2012 v Bratislave v trestnej veci obvineného **V. L. pre zločin útoku na verejného činiteľa** podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 33T 12/11, o dovolaní, ktoré podal obvinený V. L. prostredníctvom obhajcu JUDr. L. L., advokáta v Prešove, proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. augusta 2011, sp. zn. 1To 75/11, takto

**r o z h o d o l :**

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného V. L. **sa o d m i e t a .**

**O d ô v o d n e n i e**

Rozsudkom Okresného súdu Prešov z 12. mája 2011, sp. zn. 33T 12/11, bol obvinený V. L. uznaný za vinného z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák., prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinov nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 24. júla 2010 v čase okolo 11.00 hod. pri vodnej nádrži pri obci J. okres S. lovil ryby a na výzvu člena rybárskej stráže A. Š. sa nevedel preukázať platným rybárskym lístkom a ďalšími potrebnými povoleniami na lov rýb a na jeho výzvu, aby z miesta lovu neodchádzal a počkal na príchod privolanej hliadky Policajného zboru nereagoval, nastúpil do svojho auta a chcel odísť, pričom A. Š. sa mu snažil v odchode zabrániť tak, že sa postavil pred jeho auto, avšak on jeho výzvu na zotrvanie na mieste nerešpektoval, auto naštartoval, pohol sa a pritom opakovane spolu 3- krát mu narazil predným nárazníkom svojho auta do obidvoch kolien a následne mu A. Š. ustúpil z cesty a on odišiel smerom do P., kde po ceste bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Sabinov, teda vykonával lov rýb

bez potrebného povolenia a spôsobil A. Š. ako členovi rybárskej stráže pomliaždeniny na obidvoch kolenách, ktorých liečenie si vyžadovalo práceneschopnosť,

2/

v presne nezistený deň v jesenných mesiacoch roku 2009, v byte na ul. M. vošiel do detskej izby svojej dcéry A. L., pričom ako ležala na posteli, napriahol k nej ruku a bez slova jej k spánku priložil čiernu pištoľ nezistenej značky, kde následne po tom, ako mu ruku odstrčila, z izby odišiel, pričom svojím konaním jej nespôsobil žiadne zranenie, ale vzbudil u nej strach a obavu o zdravie a život,

3/

v presne nezistený deň v jarných mesiacoch roku 2010 v byte na ul. M. ukázal svojej manželku R. L. čiernu pištoľ nezistenej značky, pričom túto namieril na ňu vo vzdialenosti cca 2 metre so slovami, že ju môže vyskúšať, následne pištoľ odložil do postele, kde takto svojím konaním u poškodenej vzbudil obavu a strach o život a zdravie,

4/

dňa 1. októbra 2010 v čase okolo 19.30 hod. v byte na ul. M., vošiel do kúpeľne bytu, kde si umývala zuby jeho dcéra A. L., pričom v ruke držal zapnutý elektrický paralyzér, ktorým naznačoval pohyb, akoby ju ním chcel napadnúť, pričom jej povedal, že ju chce zabiť, na čo sa mu vyšmykla, odišla do svojej izby a následne jej povedal, že sa obesí, ale najprv obesí ju, kde takto svojím konaním u svojej dcéry vzbudil strach a obavu o svoj život a zdravie.

Za to mu bol podľa § 323 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. por. pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon tohto trestu podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu na tridsať mesiacov.

Na základe odvolania okresného prokurátora, ktoré podal do výroku o vine a treste v neprospech obvineného V. L., Krajský súd v Prešove rozsudkom z 31. augusta 2011, sp. zn. 1To 75/11, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. na nezmenenom skutkovom základe odvolací súd rozhodol tak, že obvineného L. v bode 1/ uznal za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ až 4/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Podľa § 323 ods. 2, § 41 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. j/, § 37 písm. h/ Tr. zák. uložil za to obvinenému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť rokov a jedenásť mesiacov.

Na výkon tohto trestu zaradil obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený V. L. prostredníctvom obhajcu JUDr. L. L., advokáta v Prešove podal proti tomuto rozsudku krajského súdu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Podľa jeho názoru je uvedený dôvod dovolania naplnený tým, že krajský súd pri hodnotení dôkazov rozhodol v rozpore so zásadou, že v pochybnostiach sa má postupovať v prospech obvineného. Tiež bola porušená zásada zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov.

Tvrdí, že z vykonaných dôkazov nevyplýva jeho úmysel použiť násilie, a tak pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa a už vôbec nie spáchať čin závažnejším spôsobom konania (so zbraňou). Obvinený ďalej uvádza, že v štádiu, keď ho A. Š. ako rybárska stráž skontroloval a vec nahlásil polícii, jeho kontrola skončila. Keď mu následne povedal, že má zostať na mieste a počkať na políciu, nevykonával už právomoc rybárskej stráže. Je možné, že pri odchode z miesta činu mohol Š. niektorou časťou vozidla zasiahnuť do kolien. Nebolo to úmyselne, ani pre alebo pri výkone právomoci verejného činiteľa. Namieta dogmaticky výklad pojmu „závažnejší spôsob konania“ súdom, ktorý mal zhodnotiť

aj intenzitu každého útoku, či v tom – ktorom prípade je ním tento osobitný kvalifikačný pojem naplnený.

Obvinený nesúhlasí ani s uloženým trestom, ktorý vzhľadom na asperačnú zásadu považuje za rozporný s princípmi zákonnosti a primeranosti. Ľudsky sa na to pozerá tak, že sa až tak veľa nestalo, takže trest vo výmere takmer sedem rokov je zjavne neprimeraný tomu, čoho sa mal dopustiť.

V závere dovolania obvinený neuviedol návrh na rozhodnutie o tomto dovolaní.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvineného V. L. konštatoval, že rozsudok krajského súdu je v súlade so zákonom a platnou judikatúrou v obdobných trestných veciach. S dôvodmi jeho rozhodnutia sa plne stotožňuje, vrátane aplikácie asperačnej zásady.

Navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol podľa § 392 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Vo vzťahu k dôvodu dovolania, ktorý je obsahom ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011 (zodpovedajúce aj súčasnému zneniu), dovolací súd konštatuje nasledovné:

Tento dovolací dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať tento dovolací dôvod.

Podané dovolanie sa v rovine vytýkaných skutkových záverov a právnej kvalifikácie vzťahuje na skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku a návazne na výrok o treste.

Tento skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, je v skutkovej vete rozsudku krajského súdu (ale identicky aj v zrušenom rozsudku okresného súdu) vymedzený tak, že zodpovedá znakom skutkovej podstaty zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. (ako aj prečinu pytlactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák.).

Na rozdiel od okresného súdu, krajský súd aplikoval na tento skutok správne ustanovenie Trestného zákona. Svoje rozhodnutie odvolací súd tiež zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. V rámci odôvodnenia sa odvolací súd vysporiadal aj s námietkami, ktoré obvinený V. L. uvádzal v odvolaní (a následne v dovolaní), konkrétne, že v čase útoku poškodený Š. požíval ochranu verejného činiteľa aj po oznámení veci polícii a na základe, ktorých skutočností dospel súd k záveru o spáchaní činu závažnejším spôsobom konania, konkrétne so zbraňou (strana 7 rozsudku odvolacieho súdu). S týmito závermi sa dovolací súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ obvinený v tejto súvislosti v dovolaní krajskému súdu vytýka, že pri zvážení použitia kvalifikovanej skutkovej podstaty, ktorej znakom je „závažnejší spôsob konania“, mal vyhodnotiť aj intenzitu útoku vozidlom, opomína, že trestný čin je v Trestnom zákone vymedzený naplnením formálnych znakov a materiálny korektív sa uplatňuje len u prečinu (§ 10 ods. 2 Tr. zák.).

Krajský súd postupoval zákonným spôsobom aj pri ukladaní trestu za splnenia podmienok obligátneho použitia asperačnej zásady.

Keďže v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

**Poučenie:** Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

**V Bratislave 25. apríla 2012**

**JUDr. Igor B u r g e r , v. r.  
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová